

Vad hände sedan-Sibylla Åström.

Man brukar säga att den som gjort en resa har en del att berätta. Jag tänkte berätta om vissa delar från min livsresa från att jag slutade skolan i Kristineberg 1949 tills i dag då jag har varit pensionär i c:a 11 år.

Jag föddes i Forsnäs, Sorsele 1934. Omkring 1937 flyttade vi till Holmsjö, Malå där pappa och mamma hade köpt en jordbruksfastighet.

Familjen på kopparvägen 1943

*Jag och min bror Ove i
Holmsjö sommaren
1941*

Vi bodde där tills pappa fick arbete i Kriberg (1943).

Jag kom till Kriberg när jag var 8 år gammal. Det var på den tiden fortfarande tillåtet för lärarna att aga barnen i skolan vilket också skedde ibland, särskilt några av grabbarna i klassen fick stryk emellanåt.

När jag gick i klass 4 så fick jag scharlakansfeber och blev skickad till "epidemin" i Stensele. Där fick jag en del följsjukdomar som t.ex njurbäckeninflammation. Blev kvar där hela vårterminen och fick därför gå om den klassen.

Brukshandeln

Efter att jag slutat folkskolan i Kristineberg började jag jobba på en av de 2 speceriaffärer som fanns i Kristineberg då – Brukshandeln. Provade först en kort tid ett arbete som servitris i Sorsele på Sondells konditori. Stannade där några månader för att sedan återvända till Kriberg. Jag var då 15 år gammal.

*Sibylla med kompisar
i Sorsele*

Blev efter en tid placerad på "mejeriavdelningen" där man sålde mjölk och grädde i "lös vikt". Mjölken levererades i 50 liters "mjölkkanor" och grädden levererades i mindre kärl om jag minns rätt, 10-15 liters kannor. Kunderna hade med sig en spann eller mjölkhämtare som den kallades och fick i den det man begärde. Jag använde ett enliters mått till mjölken och ett endecilitermått till grädden. Ibland skedde uppmätningen av mjölk och grädde direkt i kylrummet. Om jag minns rätt så kostade en liter mjölk 37 öre.

Blev det någon tid över fick jag hjälpa till i magasinet och för att stuva in inkommande varor. Ser på ett av de foton som finns av Kristineberg där gamla Brukshandeln finns fotograferad från den gavel där mjölkhanteringen hade sitt säte och därutanför står två av de transportkärl som fanns för mjölken på den tiden. Det är nästan så jag får ont i armar och rygg vid blotta minnet.

Caféet

Jag slutade på "Bruks" i januari 1952 och började direkt arbeta som servitris på caféet i samhället hos Thor Schyl och hans mor. Det var en mycket trevlig tid och vid den tiden var det många skidtävlingar och många av den tidens superstjärnor och kändisar besökte samhället då. Minns särskilt OS-guldmedaljören Martin Lundström som deltog i en skidtävling och IFK Kristinebeks egen stjärna Sture Grahn. Minns också en del andra besök av dåtidens "stjärnor" och "storheter" av skilda slag som Charlie Norman, John Botvid och Vilhelm Moberg. Blev kvar där ca 1,5-2 år.

Yrkesskola

Omkring 1953 ansökte jag och blev inskriven på Yrkesskolan i Vännäs och gick där ett år för att lära mig att arbeta i storkök. Inte för att jag var särskilt intresserad av matlagning, men på många sätt blev det en mycket lärorik tid ändå!

Arbete som kokerska

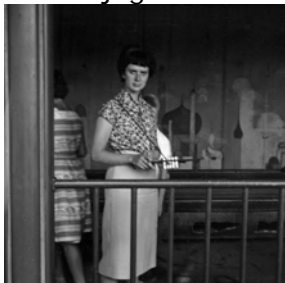
1954 arbetade jag under en kortare period ca 3 månader på mässen vid Harrseleforsens kraftverksbygge. Det jag minns bäst därifrån var att naturen var helt fantastisk och allra vackrast var det när det var fullmåne. Älven såg ut som den var gjord av silver. Det var en fin tid men vetskapen om att tiden var begränsad gjorde att jag ville finna något mer långvarigt och säkrare arbete och därför söka sig till en annan arbetsplats. Vilket gjorde att jag skrev ansökningar på löpande band.

Jag ansökte om arbete på flera platser och fick till slut "napp" på lasarettet i Östersund där jag arbetade under tiden 1954-1955 som 1:e kokerska.

Försvarets Fabriksverk

Jag hade under alla år haft en stark önskan att få se lite mer av världen än just bara Sverige men jag visste inte hur jag skulle göra för att få min önskan uppfylld. Jag fortsatte alltså att söka en plats där man kanske kunde få en viss "utblick".

Jag fann till slut ett arbete i Stockholm som jag sökte och fick. Det var på Försvarets Fabriksverks Tvätteriverksamhet i Hässelby och jag började där i nov -55 och trivdes så bra att jag stannade till september 1963.

Extrajobb på "grönan"
1959

Cathrine

1960 hände det som egentligen inte fick hända: Jag blev med barn och fick den mest betagande lilla flicka. Mitt stora problem var då hur jag skulle kunna ordna med barn tillsynen. Många av mina grannar i Hässelby var väldigt hjälpsamma men problemet var som för många andra både nu och då, hur och var skulle jag hitta en plats för att mer

varaktigt ordna med barnomsorgen? Att ha henne på olika platser under en eller ett par månader var inte så bra.

Hon skulle kanske bli rotlös och till slut inte veta var hon hörde hemma.

Mamma och pappa fanns ju men skulle de orka?

Till slut så blev det så att hon blev Kribergare hon också. Cathrine växte upp och gick i skolan i Kriberg medan hon bodde hos mormor och morfar.

Hon och hennes man bor nu sedan 1980 i en villa i utkanten av Helsingborg och de har fått fyra fantastiska barn som nu är vuxna och som jag är stolt mormor till.

Det näst äldsta barnet bor i Stockholm just nu tillsammans med sin man som är fotbollsspelare och de har en liten flicka tillsammans. Så nu är jag stolt gammelmormor eller mormorsmor också.

Tuff Cathrine på promenad i kriberg omkring 1962

Sjöliv

Trots att jag trivdes så bra gick jag fortfarande och längtade efter något annat. Jag träffade en del sjöfolk som pratade om livet ombord och som tyckte det var en jättebra tillvaro, åter andra tyckte det var pest.

Trots allt bestämde jag mig för att prova på sjölivet och jag skaffade läkarintyg och vaccinerade mig enligt önskemål, anmälde mig på sjömansförmedlingen och hoppades på ett positivt svar.

Det kom ett svar från Svearederiet om en båt som hette Rote, en speciell båt som inte fick ta mer än 250 ton last. Där fick jag anställning som ekonomibiträde/mässuppassare. Tiden på Rote var ett vikariat på 2 veckor i oktober 1963 och resan gick till Antwerpen genom Kielkanalen, en i mitt tycke fantastisk resa.

Det som var mest skoj var egentligen när vi kom till Kiel för där fanns båtar fulla med amerikanska soldater och man fick tillfälle att under c:a en timmes tid utnyttja sin skolengelska. Jätteskoj!

Besök av catrine och mamma på M/s Rote eller Garm 1963.

Efter Rote fick jag ett vikariat på S/s Gudur som gick till Nord-och- Östersjöhamnar.

Nästa båt M/s Garm innebar fast anställning men min anställning hos Sweabolaget upphörde i alla fall i juni -64 då jag ville pröva att arbeta i ett större rederi.

Jag sökte ett större rederi vars båtar skulle gå utanför Europa och jag fick arbete som salongsuppasserska på M/t Oktan. Eftersom den båten tidigare använts även i

passagerartrafik var den utrustad med badbassäng på däck. Den gick till Trinidad där vi ankrade på redde och lastade olja. Trinidad är en fantastisk ö i Karibiska sjön, jag började med att stiga upp tidigt på morgonen och gå ut på däck och sitta där och njuta av doften från havet samtidigt som flygfiskarna landade på däck. Jag arbetade där i några månader under 1964-65 och när jag slutade där fick jag arbete hos Rederi AB Transatlantic.

Jag började på M/S Arizona som seglade till hamnar i Östersjön och på USA:s ostkust. Från april-december 1965. Ett trevligt minne från den tiden är att när vi passerade Newport News, en flottbas, kunde vi ibland höra fartygsorkestrarna spela.

Därefter kom jag till M/S Alabama som skulle till på Väst- och Sydafrikanska hamnar. Jag lämnade båten under 1969.

Tillbaks till Kriberg

Under denna tid träffade jag Gunnar Sjöström och vi beslöt att gifta oss och starta ett liv tillsammans i land.

Han sökte och fick arbete i gruvan i Kriberg och jag fick arbete som spelstyrare. Vi fann en lägenhet i Kriberg och vi förberedde oss på att stanna där. Vi bodde först i Riksbyggena och senare på Kopparvägen alldeles ovanför plasken. Jag började där i dec 1965 och slutade i december 1968.

Gunnar dog i en olyckshändelse under ett schaktarbete i gruvan den 26/11-68

Sibylla på balkongen i riksbyggena.

Folkhögskola

Hela mitt liv vändes upp och ner och för att på något sätt ordna upp mitt liv och få struktur på livet igen började jag på Folkhögskolan i Vindeln. Där kunde jag också läsa in gymnasiekompetens som skulle behövas om man vill utbilda sig vidare. Jag gick 3 år på folkhögskolan från 1970-72.

Sjöliv igen

När folkhögskolan var klar tog jag kontakt med Red AB Transatlantic igen för att få ett arbete över sommaren och jag fick arbete på M/S Indiana som gick mellan Västafrikanska och Skandinaviska hamnar. Jag visste inte vad jag skulle göra, söka arbete eller fortsätta att läsa. Under de första åren på 1970-talet kom jag till M/S Indiana och där var det ett ständigt utbyte av kockar. Chefen för köket såg mycket nöjd ut när han berättade att vi skulle få en ny kock till båten, Lennart Nilsson, han hade varit på rederiets kombinerade last-och passagerarbåtar under 6-7 år och nu skulle den kombinerade last-och passagerartrafiken upphöra. Jag hade under mina tidigare anställningar hos Transatlantic hört talas om Lennart och att han ansågs som en mycket duktig och duglig kock. Vi gifte oss efter ett par år, och lever sedan dess i ett lyckligt förhållande som efter flera årtionden fortfarande håller. Vi bosatte oss först i Göteborg och senare i Fleninge utanför Helsingborg.

*Till vänster:
Huset i Fleninge.
Bilden tagen efter
vi flyttade
därifrån.*

*Till
höger:Lennart
sågar läkt till
takrenovering.*

Jag och Lennart köpte ett gammalt korsvirkeshus i Fleninge, ett renoveringsobjekt där vi lade ned mycket jobb under några år. I början av nittioalet sålde vi det till Cathrine och hennes man och flyttade in till Helsingborg.

Arbetsförmedlingen

Jag såg i en tidning att Arbetsförmedlingen sökte handläggare och jag be slutade att jag skulle skicka in en ansökan och hålla tummarna för att jag skulle få jobb inom AF. Jag hade ju, som jag såg det, en bra arbetslivserfarenhet och en bra teoretisk utbildning så jag hoppades att allt skulle gå bra, och det gjorde det! Jag har arbetat hos arbetsförmedlingen i huvudsak som plats- förmedlare inom AMS, fångvården och platsförmedlingen. Jag har älskat mitt jobb och jag och jag är mycket glad över att jag fick möjlighet att arbeta på denna arbetsplats.

Pensionär

Som pensionär har jag själv och min make Lennart tillbringat den största tiden på Spanska solkusten, Fuengirola.

Skulle du som läser detta vara intresserad att få veta mer om mitt liv eller annat som jag bara har berört så finns ju min E-mailadress tillgänglig här nedan. Så vässa pennan och fråga. Jag besvarar alla mail efter bästa förmåga när tid ges.

Vänligen
Sibylla Nilsson
E-mail: sibyllan1@hotmail.com